

Ειδικότερα, η Nestlé ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου καθόσον με αυτήν κρίνεται ότι, όσον αφορά την εδαφική έκταση για την οποία είναι αναγκαίο να αποδειχθεί ο διακριτικός χαρακτήρας σήματος που έχει αποκτηθεί λόγω χρήσεως, αυτός πρέπει να αποδειχθεί για το σύνολο της επικράτειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ήτοι για όλα τα οικεία κράτη μέλη.

- (¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2015/2424 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα και του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 2869/95 της Επιτροπής σχετικά με τα πληρωτέα προς το Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς τέλη (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΕΕ 2015, L 341, σ. 21).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Φεβρουαρίου 2017 η Mondelez UK Holdings & Services Ltd, πρώην Cadbury Holdings Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 15 Δεκεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-112/13: Mondelez UK Holdings & Services Ltd κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Société des produits Nestlé SA

(Υπόθεση C-85/17 P)

(2017/C 178/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Mondelez UK Holdings & Services Ltd, πρώην Cadbury Holdings Ltd (εκπρόσωποι: T. Mitcheson QC, Barrister, P. Walsh, J. Blum και S. Dunstan, Solicitors)

Λοιποί διάδικοι στην κατ' αναίρεση δίκη: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Société des produits Nestlé SA

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει τα ακόλουθα τμήματα της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-112/13:

- 1) το σκεπτικό όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου, όπως εκτίθεται στις 37-44·
- 2) το σκεπτικό όσον αφορά το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου, όπως εκτίθεται στις σκέψεις 58-64·
- 3) το σκεπτικό όσον αφορά το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου, όπως εκτίθεται στις σκέψεις 78-111· και
- 4) το σκεπτικό όσον αφορά το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου, όπως εκτίθεται στις σκέψεις 144-169 και το τμήμα της σκέψεως 177, όπου αναφέρονται τα εξής: «Μολονότι αποδείχθηκε ότι το αμφισβητούμενο σήμα είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα λόγω χρήσεως στη Δανία, στη Γερμανία, στην Ισπανία, στη Γαλλία, στην Ιταλία, στις Κάτω Χώρες, στην Αυστρία, στη Φινλανδία, στη Σουηδία και στο Ηνωμένο Βασίλειο».

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά το σκεπτικό του σχετικά με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου, όπως εκτίθεται στις σκέψεις 37-44. Το δεύτερο σκέλος αφορά τη χρήση του σήματος για το σύνολο των προϊόντων για τα οποία είχε καταχωρισθεί. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη καθόσον έκρινε ότι η εμπορική χρήση πλάκας σοκολάτας αποτελούμενης από τέσσερις τραπεζοειδείς ράβδους μπορούσε να καταχωρισθεί ως γλύκισμα ή μπισκότο.
2. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά το σκεπτικό του σχετικά με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου, όπως εκτίθεται στις σκέψεις 58-64. Το πρώτο μέλος αφορά τη χρήση του σήματος υπό τη μορφή με την οποία είχε καταχωρισθεί. Η Mondelez υποστηρίζει ότι το σήμα δεν έχει χρησιμοποιηθεί καθόλου υπό τη μορφή με την οποία καταχωρίσθηκε. Το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένα νομικά κριτήρια καθόσον: i) δεν προσέδωσε επαρκή βαρύτητα στη διαπίστωσή του ότι η πλάκα ήταν σχήμα που έρχεται κατευθείαν στο νου για τα επίμαχα αγαθά, και (ii) βασίστηκε σε έναν «αυθόρμητο και άμεσο συσχετισμό» μεταξύ του σχήματος με τη λέξη KIT KAT, αντιθέτως προς τα κριθέντα στην υπόθεση C-215/14.

3. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά το σκεπτικό του σχετικά με το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου, όπως εκτίθεται στις σκέψεις 78-111. Το τρίτο σκέλος αφορά την έλλειψη χρήσεως του σήματος ως ενδεικτική προελεύσεως και τα σχετικώς προσκομιθέντα αποδεικτικά στοιχεία. Το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένο νομικό κριτήριο καθόσον βασίστηκε στις διαπιστώσεις περί αναγνώρισεως ή συσχετισμού. Η ορθή προσέγγιση συνίσταται στο να διερευνηθεί εάν το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται τα οικεία προϊόντα ή τις οικείες υπηρεσίες που αφορά αποκλειστικώς το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, εν αντιθέσει προς οποιοδήποτε άλλο σήμα το οποίο μπορεί επίσης να είναι παρόν στην αγορά, ως προερχόμενα από συγκεκριμένη επιχείρηση, σύμφωνα με το σκεπτικό του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-215/14.
4. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά το σκεπτικό του σχετικά με το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου, όπως εκτίθεται στις σκέψεις 144-169 και στο τμήμα της σκέψεως 177, όπου αναφέρονται τα εξής: «Μολονότι αποδείχθηκε ότι το αμφισβητούμενο σήμα είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα λόγω χρήσεως στη Δανία, στη Γερμανία, στην Ισπανία, στη Γαλλία, στην Ιταλία, στις Κάτω Χώρες, στην Αυστρία, στη Φινλανδία, στη Σουηδία και στο Ηνωμένο Βασίλειο». Το τέταρτο σκέλος αφορά την έλλειψη αποδείξεως διακριτικού χαρακτήρα λόγω χρήσεως του σήματος στο σύνολο της επικράτειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Γενικό Δικαστήριο ορθώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Nestlé δεν είχε αποδείξει ότι το σήμα είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα σε ολόκληρη την ΕΕ και η Mondelez δεν βάλλει κατά της εν λόγω κρίσεως. Ωστόσο, η Mondelez δεν δέχεται ότι η Nestlé απέδειξε, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, ότι το σήμα είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα, για τα προϊόντα για τα οποία είχε καταχωρισθεί, σε 10 κράτη μέλη της Ένωσης ή σε οποιοδήποτε. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον εφάρμοσε εσφαλμένο νομικό κριτήριο για καθένα από τα οικεία κράτη μέλη, δεδομένου ότι ούτε η αναγνώριση, ούτε η απόδοση, ούτε ο συσχετισμός συνεπάγονται ότι οι ενδιαφερόμενοι καταναλωτές αντιλαμβάνονται το σήμα ως δηλωτικό προελεύσεως, όπως επιτάσσει το κριτήριο που έχει θέσει το Δικαστήριο στην απόφαση C-215/14.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 6 Μαρτίου 2017 — Administration des douanes et droits indirects, Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) κατά Hubert Clergeau, Jean-Luc Labrousse, Jean-Jacques Berthelley, Alain Bouchet, Jean-Pierre Dubois, Marcel Géry, Jean-Paul Matrat, Jean-Pierre Paziot, Patrice Raillot

(Υπόθεση C-115/17)

(2017/C 178/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσιόντα: Administration des douanes et droits indirects, Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Ανααιρεσίβλητοι: Hubert Clergeau, Jean-Luc Labrousse, Jean-Jacques Berthelley, Alain Bouchet, Jean-Pierre Dubois, Marcel Géry, Jean-Paul Matrat, Jean-Pierre Paziot, Patrice Raillot

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων την έννοια ότι αντιτίθεται στο να καταδικαστεί ένα πρόσωπο επειδή εισέπραξε αχρεωστήτως επιστροφή κατά την εξαγωγή μέσω δολίων ενεργειών ή ψευδών δηλώσεων ως προς τη φύση των εμπορευμάτων για τα οποία ζητήθηκαν οι επιστροφές, ενώ, κατόπιν τροποποιήσεως της εφαρμοστέας κανονιστικής ρυθμίσεως, η οποία επήλθε σε χρόνο μεταγενέστερο των πραγματικών περιστατικών, τα εμπορεύματα τα οποία είχε ήδη εξαγάγει κατέστησαν επιλέξιμα για τη χορήγηση των εν λόγω επιστροφών;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hamburg (Γερμανία) στις 7 Μαρτίου 2017 — Reinhard Nagel κατά Swiss International Air Lines AG

(Υπόθεση C-116/17)

(2017/C 178/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hamburg